

Noty o autorach

Krzysztof Abriszewski — dr hab., adiunkt w Instytucie Filozofii UMK w Toruniu. Autor książek *Poznanie, zbiorowość, polityka. Analiza Teorii Aktora-Sieci Bruno Latoura* (Kraków 2008, II wyd. 2012); *Wszystko otwarte na nowo. Teoria Aktora-Sieci i filozofia kultury* (Toruń 2010); *Kulturowe funkcje filozofowania* (Toruń 2013). Tłumacz prac B. Latoura, S. Fisha, J. Mitterera, J. Lawa. Zainteresowania badacze obejmują studia nad nauką i technologią, filozofię współczesną, studia kulturowe i socjologię wiedzy. Obecnie bada specyfikę zjawisk półperyferyjnych (w kontekście teorii I. Wallersteina) w nauce i kulturze popularnej.

Łukasz Andrzejewski — absolwent Uniwersytetu Wrocławskiego i MISH Artes Liberales UW, doktor nauk humanistycznych, publicysta medyczny. Prowadził badania w New School for Social Research, Uniwersytecie Paris VIII oraz Instytucie Nauk o Człowieku w Wiedniu. Stypendysta MNiSW, Fundacji Kościuszkowskiej, laureat stypendium im. Józefa Tischnera oraz finalista nagrody naukowej tygodnika „Polityka”. Interesuje się politycznymi podstawami ochrony zdrowia, teoretycznymi modelami medycyny (EBM i narrative medicine) oraz koncepcjami podmiotu w filozofii francuskiej. Autor *Polityki nowotworowej* (2012).

Krzysztof Dix — doktorant Studium Nauk o Kulturze Uniwersytetu Wrocławskiego. Píše pracę poświęconą kinu Manoela de Oliveiry pod kierunkiem prof. dr. hab. Adama Nobisa. Interesuje się operą i jej funkcjonowaniem w nowych mediach, twórczością artystyczną oraz myślą Eugèna Greena. Publikował m.in. w „Pracach Kulturoznawczych” i „Kulturze — Historii — Globalizacji”.

Dawid Junke — absolwent kulturoznawstwa Uniwersytetu Wrocławskiego i stypendysta programu ISEP Uniwersytetu Chapmana w Kalifornii. Obecnie doktorant studiów nauk o kulturze na Uniwersytecie Wrocławskim, przygotowuje rozprawę na temat wątków religijnych w popularnych filmach i serialach amerykańskich.

Aleksandra Kil — doktorantka w Instytucie Kulturoznawstwa UW, przygotowuje pracę poświęconą digitalizacji warsztatu naukowego we współczesnej humanistyce. Współpracowała z Digital Methods Initiative na Uniwersytecie Amsterdamskim. Członkini Pracowni Badań Pejzażu Dźwiękowego oraz Laboratorium Humanistyki Współczesnej (IK UW). Zainteresowana badaniami nowych mediów, teorią aktora-sieci i filozofią humanistyki. Współautorka książki *Issue Mapping for an Ageing Europe* (Amsterdam 2015).

Leszek Koczanowicz — profesor, politolog, filozof, psycholog, wykładowca Uniwersytetu SWPS (Wydział Zamiejscowy we Wrocławiu). Członek Polskiego Towarzystwa Filozoficznego (1995–1997 przewodniczący oddziału wrocławskiego). Zainteresowania badawcze: filozofia współczesna, myśl polityczna, amerykański pragmatyzm. Najważniejsze publikacje książkowe: *Politics of Time: Dynamics of Identity in Post-Communist Poland* (2008, wyd. pol. *Polityka czasu. Dynamika tożsamości w postkomunistycznej Polsce*, 2009); *Lęk nowoczesny. Eseje o demokracji i jej adversarzach* (2011); *Współczesna filozofia społeczna. Rozmowy i eseje o społeczeństwie obywatelskim i etyce demokracji* (współautor, 2012); *Politics of Dialogue: Non-Consensual Democracy and Critical Community* (2015).

Piotr Krajewski — współzałożyciel i dyrektor artystyczny Biennale WRO (od 1989), główny kurator Centrum Sztuki WRO, wykładowca w Uniwersytecie Artystycznym w Poznaniu oraz wrocławskiej ASP. Autor wystaw w Polsce i za granicą, juror międzynarodowych festiwali oraz uczestnik licznych wydarzeń artystycznych i konferencji. Wykładał gościnnie w szkołach artystycznych w Polsce i za granicą, w latach 1994–2007 prowadził autorskie zajęcia na UW. Autor ponad stu tekstów publikowanych w Polsce i za granicą, redaktor publikacji książkowych i elektronicznych. Był szefem zespołu programowego projektu Muzeum Współczesne Wrocław (2007–2009) oraz ekspertem Komisji Europejskiej. Jest członkiem-założycielem Dolnośląskiej Zachęty, członkiem towarzystw AICA, PTE i PTK oraz rady kolekcji MOCAK w Krakowie.

Viola Kutlubasis-Krajewska — współzałożycielka Biennale WRO (1989) i dyrektorka Centrum Sztuki WRO. Ukończyła studia kulturoznawcze na UW (spec. teoria kultury) oraz podyplomowe studia w PWSFTiT (organizacja produkcji). Prowadziła wiele międzynarodowych projektów artystycznych i kulturalnych, realizowała autorskie audycje telewizyjne poświęcone problemom, postaciom i wydarzeniom sztuki współczesnej. Jurorka festiwali i konkursów w Polsce i za granicą. Redaktorka publikacji książkowych i multimedialnych z historii i teorii sztuki mediów. Prowadziła konwersatorium medioznawcze w Instytucie Kulturoznawstwa UW. Jako ekspert w dziedzinie kultury medialnej i społeczeństwa informacyjnego brała udział w konferencjach Rady Europy i EUNIC, doradca MKiDN w komisji stypendiów artystycznych.

Ewa Kwiatkowska — adiunkt w Instytucie Socjologii Uniwersytetu Wrocławskiego, zainteresowania naukowe: pogranicza nauk o kulturze i filozofii, metateoretyczne zagadnienia humanistyki, mitoznawstwo.

Łukasz Medeksza — kulturoznawca, działa w Towarzystwie Urbanistów Polskich, współpracuje z Urzędem Miasta Wrocławia przy prowadzeniu konsultacji społecznych, pracuje w Urzędzie Marszałkowskim Województwa Dolnośląskiego. Współpracownik kwartalnika „Pamięć i Przyszłość”. W Instytucie Kulturoznawstwa UW przygotowuje rozprawę doktorską poświęconą aksjologicznym wymiarom strategii rozwoju.

Timothy Mitchell — historyk i teoretyk polityki, wykłada na Uniwersytecie Columbia. Zajmuje się studiami bliskowschodnimi i miejscem kolonializmu w formowaniu się

nowoczesności. Ostatnio jego zainteresowania badawcze koncentrują się na refleksji, która w myśleniu o polityce dowartościowuje rolę tego, co materialne i techniczne. Autor książek: *Egipt na wystawie świata* (PIW, Warszawa 2001), *Questions of Modernity* (Minnesota Press 2000) i *Rule of Experts: Egypt, Techno-Politics, Modernity* (California University Press 2002).

Andrzej W. Nowak — dr filozofii, adiunkt w Instytucie Filozofii UAM. Interesuje się problematyką z zakresu ontologii społecznej, społecznych studiów nad nauką oraz nieklasycznej socjologii wiedzy (szczególnie teorią aktora-sieci Bruno Latoura). Popularyzator na gruncie polskim teorii nowoczesnego systemu-świata Immanuela Wallersteina. Obecnie kieruje projektem badawczym dotyczącym relacji struktur wiedzy wobec kontrowersji naukowo-społecznych. Autor kilkudziesięciu artykułów naukowych, aktywny uczestnik życia społecznego, udziela się także w blogosferze.

Mieszko Radecki — absolwent astronomii i filozofii Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu. Interesuje się: historią fizyki, filozofią przyrody, szachami i twórczością filozofujących pisarzy science fiction.

Barbara Tuchańska — prof. dr hab., kierownik Katedry Filozofii Współczesnej Uniwersytetu Łódzkiego. Zajmuje się epistemologią, hermeneutyką i ontologią bycia oraz filozofią i socjologią nauki. Najnowsze publikacje: *Ontologia kulturowa: zarys konstrukcji* („Diametros” 2014, nr 41); *Ontologia kulturowa: Kulturowość bycia* („Diametros” 2014, nr 42); *Nauka a codzienność* („Nauka” 2014, nr 3); *Philosophy and Science as Conversation* („Revista Portuguesa de Filosofia” 68, 2012, nr 1–2); *Nature and culture in hermeneutic culturalism* („Prace Kulturoznawcze” XIV, z. 1); *Dlaczego prawda? Prawda jako wartość w sztuce, nauce i codzienności* (Warszawa 2012).

Michał Wróblewski — dr, absolwent filozofii (2009) i socjologii (2010) w ramach Międzywydziałowych Indywidualnych Studiów Humanistycznych UMK. Asystent w Zakładzie Filozofii Współczesnej IF UMK oraz doktorant w Zakładzie Badań Kultury IS UMK. W swoich badaniach zajmuje się teorią hegemonii, studiami nad nauką i technologią oraz zjawiskiem biomedycyzacji. Interesuje się też filozofią kultury oraz współczesną filozofią francuską. Publikował m.in. w „Studiach Socjologicznych” oraz „Przeglądzie Filozoficznym”.